

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
601 56 Brno, Joštova 8

ROZHODNUTÍ

Č.j.: S 512-R/03-160/140/VŠ

V Praze dne 31.3.2003

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 6.2.2003 ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., na základě návrhu uchazeče iLeo/DMMS, a.s., se sídlem Českomalínská 519/41, 160 00 Praha 6, právně zastoupenou advokátkou JUDr. Zdeňkou Novákovou, se sídlem Na okraji 439/44, 162 00 Praha 6, na přezkoumání rozhodnutí zadavatele České republiky - Ministerstva zahraničních věcí, se sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, zastoupeného ministrem zahraničních věcí JUDr. Cyrilem Svobodou, o výběru nejvhodnější nabídky ve veřejné zakázce „Bezplatná telefonní informační linka“, zadané výzvou více zájemcům ze dne 17.12.2002 podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb.,

rozhodl takto:

rozhodnutím ze dne 17.1.2003 zadavatele České republiky – Ministerstva zahraničních věcí, se sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, zastoupeného ministrem zahraničních věcí JUDr. Cyrilem Svobodou, o výběru nejvhodnější nabídky ve shora uvedené veřejné zakázce došlo k porušení ustanovení

- § 36 odst. 1 a § 49 odst. 8 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb. tím, že si zadavatel od uchazeče nevyžádal písemné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny jeho nabídky,
- § 49 odst. 10 cit. zákona tím, že nehodnotil nabídky všech uchazečů a při hodnocení nepoužil stanovená kritéria hodnocení, jejich váhy a bodovací systém, a proto se na základě ustanovení § 59 písm. a) téhož zákona, ve znění jeho novely, zákona č. 517/2002 Sb. zmíněné rozhodnutí **ruší** a zadavateli se ukládá provést nový výběr nejvhodnější nabídky, a to do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Výzvou více zájemcům ze dne 17.12.2002 podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb. (dále jen „zákon“) zadal zadavatel Česká republika - Ministerstvo zahraničních věcí, se sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, zastoupený ministrem zahraničních věcí JUDr. Cyrilem Svobodou (dále jen „zadavatel“) veřejnou zakázku „Bezplatná telefonní informační linka“.

Do konce lhůty stanovené podmínkami zadání veřejné zakázky (výzvy) doručili svoje nabídky tři uchazeči, jedním z nichž byl uchazeč iLeo/DMMS, a.s., se sídlem Českomalínská 519/41, 160 00 Praha 6, právně zastoupený advokátkou JUDr. Zdeňkou Novákovou, se sídlem Na okraji 439/44, 162 00 Praha 6 (dále jen „uchazeč“).

Na základě záznamu o posouzení a hodnocení nabídek ve smyslu ustanovení § 49 odst. 10 zákona rozhodl zadavatel dne 17.1.2003 o výběru nejvhodnější nabídky a téhož dne své rozhodnutí oznámil, resp. oznámení o výběru nejvhodnější nabídky uchazeči osobně proti podpisu doručil.

S datem 22.1.2003 vznesl uchazeč proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky námitky.

Statutární zástupce zadavatele dne 29.1.2003 oprávněnost uchazečem vznesených námitek přezkoumal a s podrobným odůvodněním jim nevyhověl. Rozhodnutí o námitkách bylo uchazeči doručeno dne 3.2.2003.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel dne 6.2.2003, stejně tak i zadavatel, návrh uchazeče ze dne 4.2.2003 na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky; prvně uvedeným dnem bylo zahájeno řízení u orgánu dohledu ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona.

Ve svém návrhu uchazeč uvádí, že zadavatel v první řadě neměl v daném případě vůbec postupovat dle ust. § 49 odst. 1 zákona, nýbrž dle ust. § 3 odst. 2 zákona, neboť mohl důvodně předpokládat, že výše budoucího peněžitého závazku přesáhne částku stanovenou v § 3 odst. 2 zákona, protože v roce 2002 bylo plnění, které je předmětem této veřejné zakázky realizováno za roční cenu přesahující 5.000.000,- Kč při počtu 6 operátorů. Ve výzvě k podání nabídek nebyla nabídková cena omezena, ačkoliv měla být nabídka, včetně ceny, zpracována na 12 operátorů, tedy počet zaměstnanců a s tím spojených nákladů byl dvojnásobný, a bylo tedy možné předpokládat, že maximální výše peněžitého závazku limitující postup zadavatele dle ust. § 49 odst. 1 nebude možno dodržet a zadavatel měl postupovat dle ust. § 3 odst. 2 zákona, který postupem dle ust. § 49 odst. 1 zákona porušil. Zadavatel pak tímto postupem porušil i ust. § 67 zákona, když toto ustanovení při volbě způsobu zadání veřejné zakázky zcela pomínil. Zadavatel navíc toto své pochybení přenesl na uchazeče, když dospěl k závěru, že dvě ze tří doručených nabídek nebudou hodnoceny, neboť v nabídkové ceně přesáhly částku stanovenou v § 3 odst. 2 zákona. Ze záznamu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 15.1.2003 vyplynulo, že všechny předložené nabídky splnily po obsahové stránce požadavky zadavatele, stanovené v textu výzvy, a že tedy nebyla vyřazena žádná nabídka. Dále však komise konstatovala, že nabídka uchazeče a dalšího uchazeče

společnosti DIMAR s.r.o. přesáhly v nabídkové ceně částku 7.500.000,- Kč a z těchto důvodů nemohou být hodnoceny. Pro tento postup zadavatele nenachází uchazeč oporu v zákoně, neboť dle ust. § 49 odst. 9 zákona lze uchazeče, z důvodů zde uvedených z další účasti na veřejné zakázce pouze vyloučit. Tyto důvody však splněny nebyly, naopak komise konstatovala, že všichni uchazeči splnili požadavky výzvy. Možnost nabídky při splnění podmínek nehodnotit pak zákon nezná. Zadavatel měl postupovat dle ust. § 49 odst. 10 a dle § 6 zákona všechny nabídky zhodnotit dle hodnotících kritérií. Konstataování komise, že z důvodu překročení nabídkové ceny nemohou být nabídky hodnoceny je tedy porušením ust. § 49 odst. 10, jakož i § 6 zákona, když navíc dle hodnotících kritérií zadavatele byla nabídkové ceně přiřazena váha pouze 40%.

V části IV. výzvy zadavatel výslovně uvedl, že nabídky budou hodnoceny dle ekonomické vhodnosti v souladu s kritérii seřazenými v sestupném pořadí podle stupně významu, přičemž dále uvádí jako první a tedy nejdůležitější, resp. nejvýznamnější kritérium nabídkovou cenu. Tímto postupem zadavatel porušil ust. § 6 odst. 1 zákona, které výslovně stanoví, že hodnocení nabídek se provádí podle výše nabídkové ceny nebo podle ekonomické vhodnosti.

V případě hodnocení nabídky dle ekonomické vhodnosti, jak stanovil zadavatel ve výzvě, je třeba postupovat dle ust. § 6 odst. 2 zákona a v tomto případě je výše nabídkové ceny hodnocena až na pátém místě po vyhodnocení ukazatelů taxativně stanovených v citovaném ust. § 6 odst. 2 písm. a) – d). V daném případě pak byla zadavatelem v rozporu se zákonem stanovena hodnotící kritéria, čímž došlo k porušení § 6 odst. 1 zákona a při praktickém hodnocení, pokud k němu vůbec došlo, bylo porušeno i ust. § 6 odst. 2 zákona. Ze záznamu o hodnocení nabídek pak způsob hodnocení dle stanovených kritérií nevyplývá vůbec, když záznam obsahuje pouze konstataování komise, že nabídková cena je přijatelná, a že byly dokladovány referenční zakázky takového rozsahu a charakteru, že jsou předpokladem pro řádné provedení zakázky. Dle hodnotících kritérií obsažených ve výzvě měly být nabídky hodnoceny dle procentuální váhy kritéria s přiřazením bodů.

Zadavatel dále porušil ust. § 49 odst. 9 a odst. 10 zákona tím, že nevyloučil uchazeče, který nesplňoval některý z kvalifikačních předpokladů nebo nesplnil další požadavky stanovené zadavatelem a dále nevyhodnotil nabídky podle zadaných podmínek a kritérií a neprokázal výběr nejvhodnější nabídky podle kritérií. V daném případě totiž zadavatel stanovil v části I. výzvy, označené jako „Vymezení plnění veřejné zakázky“, že předmětem plnění veřejné zakázky je provozování bezplatné informační telefonní linky s pracovním označením „Eurolinka“ se základními technickými parametry, mezi nimiž je na prvním místě uvedeno „telefonní číslo 800 200 200, které se nesmí změnit do konce roku 2003“. Společnost Lion Teleservices CZ, a.s., jejíž nabídka byla zadavatelem „vyhodnocena“ jako nejvhodnější, nesplnila a ani nemohla splnit shora uvedený předmět plnění veřejné zakázky a tím méně technické parametry stanovené zadavatelem, neboť předmětnou telefonní linkou 800 200 200 nedisponuje a nemůže tedy tuto linku provozovat a zřídit požadované sériové linky. Nesplnila vymezení plnění předmětu zakázky ani jeho základní technické parametry. Vzhledem k tomu, že předmětnou linkou nedisponuje, nemůže ani uzavřít smlouvu se zadavatelem, neboť jejím předmětem by bylo plnění nemožné, způsobující neplatnost smlouvy. Zdůvodněním zadavatele, že uvedenou bezplatnou telefonní linkou disponuje ČR – Ministerstvo zahraničních věcí, a že stanovením tohoto technického parametru sledoval zadavatel pouze zachování shora uvedeného telefonního čísla, nemá oporu ve faktickém stavu a není pravdivé. Toto tvrzení nemá oporu ani ve stavu právním, tj. smluvním vztahu mezi zadavatelem a uchazečem, založeném smlouvou ze dne 2.1.2002. Je skutečností, že zadavatelem

v rozhodnutí o námitkách zmiňovaná smlouva obsahovala závazek uchazeče zřídit a provozovat tzv. zelenou informační linku, nikoliv však ve prospěch zadavatele. Jednalo se o obchodně-závazkový právní vztah, který obě smluvní strany plnily, tj. uchazeč linku zřídil a provozoval a zadavatel mu hradil odměnu, a to až do skončení platnosti smlouvy, tj. do 31.12.2002. Ze smlouvy ani z žádného jiného ujednání mezi zadavatelem a uchazečem však nevyplývá závazek uchazeče převést dispoziční právo k zelené lince na zadavatele. Výlučným uživatelem zelené linky stejně tak i telefonního čísla, k němuž byla přiřazena, je tedy uchazeč, a to na základě smlouvy, uzavřené s ČESKÝM TELECOMEM, a.s. dne 14.9.2001. Otázkou zůstává, zda zadavatel chybným zadáním předmětu veřejné zakázky, uvedením požadavku na jeho realizaci prostřednictvím čísla zelené linky, s nímž nedisponuje ani zadavatel ani žádný z dalších uchazečů, ale pouze samotný uchazeč, nezpůsobil neplatnost výzvy jako celku, a to z důvodu nemožnosti splnění předmětu veřejné zakázky uchazeči, s výjimkou uchazeče samotného.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že vybraný uchazeč nesplnil a ani splnit nemohl předmět plnění veřejné zakázky, a že snaha zadavatele po dodatečném zhojení tohoto základního nedostatku tvrzením o dispozičním oprávnění zadavatele se zelenou linkou je nejen zcela irelevantní, nýbrž je v rozporu s faktickým i právním stavem.

Zadavatel svým postupem konečně porušil i ust. § 36 zákona, kdy uchazeč s ohledem na skutečnosti uvedené shora má důvodnou obavu, že nabídková cena vybraného uchazeče byla cenou mimořádně nízkou a zadavatel porušil citované ustanovení tím, že si od uchazeče nevyžádal její písemné zdůvodnění, tj. nevyžádal zdůvodnění a nepřezkoumal mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Na závěr uchazeč navrhuje, aby Úřad rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky zrušil a zadavateli uložil provést nový výběr, popř. zadání veřejné zakázky zrušil.

Spolu s dokumentací o zadání veřejné zakázky Úřad obdržel dne 12.2.2003 i stanovisko zadavatele k návrhu uchazeče, datované dne 11.2.2003.

Zadavatel ve svém stanovisku uvádí

- zástupce uchazeče se zúčastnil dne 30.12.2002 informační schůzky k veřejné zakázce v sídle zadavatele. Nikdo z přítomných zájemců o veřejnou zakázku nezpochybnil způsob zadání veřejné zakázky. Na této schůzce byl dokonce upřesněn způsob zpracování nabídkové ceny, totiž, že nabídková cena bude zpracována jako cena za provoz telefonní linky o max. 12 operátorech = 12 sériových linek za celou dobu plnění veřejné zakázky, tj. od 1.3.2003 do 31.12.2003. Uchazeč začal zpochybňovat způsob zadání až v době, kdy mu bylo oznámeno, že jeho nabídka nebyla vybrána jako nejvhodnější. Navíc se zadavatel domnívá, že cena za splnění sjednaná smlouvou mezi zadavatelem a uchazečem ze dne 2.1.2002 neodpovídá současným cenám a postup zadavatele je v tomto případě správný, pokud způsobem vyhlášení veřejné zakázky hodlá snížit finanční prostředky za takovéto služby,
- zadavatel nemůže při zadání veřejné zakázky dle § 49 zákona hodnotit nabídku uchazeče, jehož nabídková cena přesáhne výši budoucího peněžitého závazku ze smlouvy bez DPH částku uvedenou v § 3 odst. 2 zákona (7.500.000,- Kč) přesto, že uchazeč splnil jak kvalifikační předpoklady, tak i další požadavky zadavatele. Zadavatel by totiž sám porušil zákon tím, že by hodnotil nabídkovou cenu, která svou výší překračuje jiný způsob zadání veřejných zakázek,

- uchazeči jde především o zachování současného stavu, totiž provozovat nadále bezplatnou linku a v případě, kdy nabídka uchazeče nebude vybrána jako nejvhodnější veřejnou zakázku zrušit. I s tímto názorem uchazeče nelze souhlasit. Zadavatel nemůže ve smyslu ustanovení § 66 odst. 2 zákona veřejnou zakázku zrušit, neboť již rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky,
- tvrzení uchazeče, že je výlučným uživatelem zelené linky č. 800 200 200 lze zpochybnit otázkou, zda byl postup zadavatele v předchozím zadání veřejné zakázky v souladu se zákonem, když uchazeč uzavřel smlouvu s ČESKÝM TELECOMEM, a.s. o zřízení zmíněné linky již 14.9.2001, tedy o více než tři kalendářní měsíce před uzavřením zmíněné smlouvy mezi zadavatelem a uchazečem ze dne 2.1.2002, dále tím, že v části I této smlouvy je konstatováno, že nedílnou součástí této smlouvy (příloha č. 1) je nabídka uchazeče předložená do výběrového řízení, přílohou však není, a konečně tím, že existují dvě smlouvy uzavřené z předchozího zadání veřejné zakázky, zmíněná ze dne 2.1.2002 a druhá nedatovaná mezi stejnými subjekty, avšak s výrazně nižší cenou. Není zřejmé, zda některá a případně která je platná.

Na závěr svého stanoviska zadavatel vyjadřuje názor, že jeho postup při volbě způsobu zadání veřejné zakázky, v průběhu veřejné zakázky, jakož i při posuzování a hodnocení nabídek uchazečů a všech úkonů zadavatele souvisejících s touto veřejnou zakázkou byl a je v souladu se zákonem.

Podle ustanovení § 58 zákona jsou účastníky řízení:

- a) Česká republika - Ministerstvo zahraničních věcí, se sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, zastoupené ministrem zahraničních věcí JUDr. Cyrilem Svobodou,
- b) iLeo/DMMS, a.s., se sídlem Českomalínská 519/41, 160 00 Praha 6, právně zastoupená advokátkou JUDr. Zdeňkou Novákovou, se sídlem Na okraji 439/44, 162 00 Praha 6
- c) Lion Teleservices CZ, a.s., se sídlem Blanická 1008/28, 120 00 Praha 2, jednajícím předsedou představenstva Jaroslavem Špilarem a členem představenstva ing. Alešem Hýbnerem, MBA.

Uvedeným účastníkům řízení oznámil Úřad dopisem Č.j.: S 512-O/03-160/140/VŠ ze dne 20.2.2003 zahájení správního řízení.

Úřad přezkoumal na základě ustanovení § 57 a násl. zákona napadené rozhodnutí ze dne 17.1.2003. Ve správním řízení Úřad provedl podle ustanovení § 32 a § 34 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů s odvoláním na ustanovení § 61 zákona zjišťování a dokazování obsahem dokumentace o zadání veřejné zakázky, obsahem návrhu na přezkoumání rozhodnutí a obsahem stanoviska zadavatele, přičemž dospěl k následujícím závěrům:

1. Úřad neshledal, že zadavatelem zvoleným způsobem zadání podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona bylo porušeno ustanovení § 3 odst. 2 a § 67 zákona, jak ve svém návrhu uvádí uchazeč. Činí-li nabídková cena uchazeče Lion Teleservices CZ, a.s., jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější 5.700.240,- Kč bez DPH, nabídková cena dalšího uchazeče DIMAR s.r.o. částku 7.632.700,- Kč bez DPH, tedy jen nevýznamně překračuje zákonem pro tento způsob zadání a zadavatelem stanovenou maximální výši budoucího peněžitého závazku, a nabídková cena uchazeče částku 10.342.046,40 Kč bez DPH, přičemž v jeho případě je výše nabídkové ceny jednoznačně ovlivněna cenou, za niž v zásadě stejný předmět plnění veřejné zakázky vykonával, resp. vykonává, Úřad nenalézá důvody pro

závěr, že veřejná zakázka měla být zadána podle ustanovení § 3 odst. 2 zákona, a to přesto, že o prvně uvedené nabídkové ceně bude dále hovořeno v souvislosti s ustanovením § 36 odst. 1 zákona. Z pohledu ustanovení § 67 zákona Úřad přihlédl rovněž k názoru zadavatele o cenovém pohybu při zabezpečování předmětu plnění veřejné zakázky oproti předešlému, resp. dosavadnímu stavu;

2. zadavatel neporušil ustanovení § 49 odst. 9 zákona, když dva výše uvedené uchazeče, jejichž nabídkové ceny překročily zákonem pro zvolený způsob zadání a zadavatelem stanovenou maximální výši budoucího peněžitého závazku nevyloučil z další účasti na veřejné zakázce, neboť tím nebyly nesplněny „další požadavky stanovené zadavatelem“. Zadavatel však porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona tím, že nabídky dvou výše uvedených uchazečů vůbec nehodnotil, aniž pro tento postup našel oporu v zákoně. Skutečnost, že nabídkové ceny překročily zmíněnou zákonem stanovenou maximální výši budoucího peněžitého závazku nezbavuje zadavatele povinnosti nabídky uvedených uchazečů hodnotit. Záznam o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 15.1.2003 rovněž neprokazuje, že zadavatel při hodnocení jediné hodnocené nabídky, o níž dne 17.1.2003 rozhodl jako o nejvhodnější, použil v čl. IV. Způsob hodnocení nabídek (§ 6 zákona) zadávání veřejné zakázky (výzvy) jím stanovená kritéria hodnocení, jejich váhy a bodovací systém;
3. zadavatel neporušil ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když ve zmíněném čl. IV. Způsob hodnocení nabídek (§ 6 zákona) zadání veřejné zakázky (výzvy) v souladu s ustanovením § 5 odst. 3 zákona v sestupném pořadí podle stupně významu, který jim přisuzuje uvedl tři kritéria hodnocení podle ekonomické vhodnosti nabídek s tím, že na prvním místě uvedl výši nabídkové ceny. V souladu se zákonem není názor uchazeče, že při hodnocení nabídek podle ekonomické vhodnosti „je třeba postupovat dle ust. § 6 odst. 2 zákona a v tomto případě je výše nabídkové ceny hodnocena až na pátém místě po vyhodnocení ukazatelů taxativně stanovených v citovaném ust. § 6 odst. 2 písm. a) – d)“. S odkazem na již zmíněné ustanovení § 5 odst. 3 je nezbytné zdůraznit, že výčet uvedený v ustanovení § 6 odst. 2 písm. a) až f) zákona není i co do pořadí taxativním výčtem kritérií hodnocení podle ekonomické vhodnosti nabídek, ale příkladmo, demonstrativně („zejména“) uvedeným výčtem toho, k čemu při hodnocení podle ekonomické vhodnosti nabídky „zadavatel přihlédně podle charakteru veřejné zakázky“;
4. v rámci výkonu dohledu nad dodržováním zákona ve smyslu ustanovení § 51 zákona podle ustanovení § 52 odst. 1 písm. a) zákona, resp. v rámci přezkoumání rozhodnutí zadavatele podle ustanovení § 57 a násl. zákona Úřadu nepřísluší posuzovat, natož pak rozhodovat, kdo je v nejobecnějším slova smyslu oprávněn nakládat s telefonní linkou s telefonním číslem 800 200 200, zda zadavatel, nebo uchazeč. Z pohledu dodržení zákona samotného, resp. jeho porušení či neporušení, nemá proto Úřad uchazečem nastolovanou otázku neplatnosti zadání veřejné zakázky jako celku „chybným zadáním předmětu veřejné zakázky“ uvedením požadavku na jeho realizaci prostřednictvím čísla linky, s nímž disponuje pouze uchazeč, „a to z důvodu nemožnosti splnění předmětu veřejné zakázky uchazeči, s výjimkou navrhovatele“, za relevantní. Zadavatel neporušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona, když v čl. I. Vymezení plnění veřejné zakázky zadání veřejné zakázky (výzvy) stanovil, že „Plněním veřejné zakázky je provozování bezplatné informační telefonní linky s pracovním označením „Eurolinka“. Základní technické parametry: a) telefonní číslo: 800 200 200 které se nesmí změnit do konce roku 2003 ...“;
5. návazně na uvedené zadavatel rovněž neporušil ustanovení § 49 odst. 9 zákona tím, že, jak uchazeč namítá, nevyloučil uchazeče Lion Teleservices CZ, a.s. a uchazeče DIMAR s.r.o. z další účasti na veřejné zakázce, protože nesplnili „vymezení předmětu zakázky ani jeho základní technické parametry“. Z čl. I. Vymezení plnění veřejné zakázky zadání veřejné

zakázky (výzvy) není patrný ani stín pochyb o tom, že s telefonní linkou s telefonním číslem 800 200 200 je oprávněn nakládat zadavatel. Jestliže oba uvedení uchazeči v dobré víře, že tomu tak je, předložili svoje nabídky na provozování uvedené linky, splnili požadavky stanovené zadavatelem;

6. Úřad shledal, že nabídka uchazeče Lion Teleservices CZ, a.s. obsahuje nabídkovou cenu, odchylující se výrazně od ostatních nabídkových cen ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona. Zadavatel proto porušil citované ustanovení a ustanovení § 49 odst. 8 zákona tím, že si od uvedeného uchazeče nevyžádal písemné zdůvodnění.

S ohledem na skutečnosti uvedené shora pod bodem 2 a 6 závěrů odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. skutečnost, že zadavatel porušil ustanovení § 36 odst. 1 a § 49 odst. 8 a 10 zákona, Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, Joštova 8, 601 56 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Rozhodnutí obdrží:

1. Ministerstvo zahraničních věcí, Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1, zastoupené ministrem zahraničních věcí JUDr. Cyrilem Svobodou
2. JUDr. Zdeňka Nováková, advokátka, Na okraji 439/44, 162 00 Praha 6
3. Lion Teleservices CZ, a.s., Blanická 1008/28, 120 00 Praha 5, jednající předsedou představenstva Jaroslavem Špilarem a členem představenstva ing. Alešem Hýbnerem, MBA